

Срещу индивидуализма

(ръкомахане срещу

manifestatio; N2)¹

...ето: „Ние, ние“ - За-явявахме преди: ²

Да живее Редакторът! (това е Физика;

Натурфилософията - самата тя). „Редакторът е Бог-
ът.“ (родителен падеж) ³

Ала ние сме прави и грешки.

1. In-dividualism - първи клон

О, не-делими ин-дивидуалисти - вие сте просто
аналитична конструкция, явяваща границата на самия
анализ: неделимостта!

Ето: Днес Човекът е изкуствен отгавна. Значи: все
повече individualism.

*Все повече неделими и несъседни! Няма общезитие. Има
мнение. Само мнение.*

Индивидуалистите *ще* умрат. Но още пъплят; и тук е
царството тяхно... А ние хвалители на другия клон -
нека бъдем *насмешни*, „машинни“, остарели. „*Като
птици без човки и дърво без желязо.*“ (Dada)

Същност: Ин-дивидуализмът е хомогенно, *неделимо
Нютоново пространство*. Точка. Механично помещение
за *а-томи*. Това е „Вик“ на Мунк. Също: импресионизъм,
експресионизъм, акмеизъм, футуризм... Това е
неравенство:

Индивидуализмът не допуска, не търпи:

- дейтели (делото някога е *делене*, но не етимологично; а
в себе си);

- съмняващи се и противоречиви; както и парадоксите;

- шизофреници (разделени в същността); стоящите
извън егоизма;

- общности и органичност; страдание;

2. Личността - втори клон

Начален рязък лик: Личността е синтетична, съборна
представа: *ликът* е възможността за *събиране*.

Възможността за виждане, за съотнасяне. Общност.

Личността е ръкомаханя, бързи очни движения,
безпокойство.

Личността е била от православие и във него;

Личността е имитация в Dada и толкоз! Ние желаем
още.

Същности: При личността околното място придобива
облика на вещта = просторът е функция на
предмет(нат)ите. Антинютон.

Личността и парадоксите са. А индивидуализмът не ги
търпи. Индивидуализмът са събрани факти; Личността
- самоумножени дадености.

Помислянето е личното (личащо) пространство - щом
умът е и това, за което мисли. Органика.

А личността е ли йерархизация, чинство?

Ние, както и всички вещи в тази географска област,
нямаме място - имаме само посока. Посока-вест: west.

За повечето тази телеология и есхатология е надежда
(уцелена надежда); за нашата редколегия това е
евтаназия - ето защо не сме просто смешни, а
нещастници.

Последно:

Индивидуализмът е самообява, Личността е видност за
други - лик!

Ние, отново: поименно мислим, че сме прави.

Ние обявяваме личността - личинка.

И чрез червото си... Сарказъм на вас!

това ръкомахане е на
редакторска орггрупа ВБВ

¹ Първият ни манифест бе вместен в брой 33, 1998г.,

„Литературен вестник“ на фаталната

13 страница и това бе началото...

² До тези две точки е първият смислов
и ритмичен откъс.

³ Дотук е вторият смислов и ритмичен

откъс.